

Протокол

№

гр. София, 07.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9720** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 15,11 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Т. К., ГРАЖДАНКА НА РУСКАТА ФЕДЕРАЦИЯ – редовно призована, не се явява, представлява се от АДВ. К., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ „МИГРАЦИЯ“ – СДВР – редовно призован, не се явява, не се представлява.

От пълномощника на ответника юрк. В.-Г. са постъпили писмени бележки на 03.11.2025 г., с които се изразява становище по съществото на спора, моли се за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и в условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Със същите е представена и заповед, касаеща компетентността на органа, издал оспорения акт, както и удостоверение, видно от което на главен инспектор С. С. е възложено да замества началник Отдел „Миграция“, при СДВР, считано от 22.01.2025 г. до отпадане на необходимостта.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. К.: Поддържам жалбата. Констатирах грешка в жалбата на стр. 2, трети абзац, отдолу нагоре съм написала „постоянното пребиваване“, моля да се чете „продължително пребиваване“.

СЪДЪТ ПРИЕМА направеното уточнение по жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице

предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

**ОПРЕДЕЛИ:
ДОКЛАДВА ДЕЛОТО**

Производството е по реда на чл. 24в, ал. 19 и чл. 26, ал. 11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Т. К., гражданка на Руската Федерация, чрез адвокат М. К. срещу Заповед рег. № 513р-9984 от 21.08.2025 г. на Началник на отдел „Миграция“ – СДВР, с която на оспорващата е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. К.: Запозната съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ПРИЕМА и представените с писмени бележки от 03.11.2025 г. от ответника документи също като доказателства по делото.

АДВ. К.: Представям и моля да приемете жалба от съпруга на моята доверителка А. К. срещу заповед на същия орган, с която му е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване. Фактите по двете производства са свързани и касаят най-вече наемането на жилище, плащането на разноски и установяването им за продължително време в Република България.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за СВЕДЕНИЕ представените днес заповед и жалба от адв. К..

АДВ. К.: Водим допуснатия ни свидетел.

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представената лична карта:

Р. А. А.: Българин, български гражданин, неосъждан, нямам взаимоотношения със страните от родствен, съдебен, служебен или друг вид характер, които да ме направят пристрастен или да повлияят на показанията ми.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същия бяха разяснени правата му по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩА да каже истината.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля Р. А.. Същият заяви, че желае да свидетелства.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛЯТ: Познавам Т. К. от наша обща позната. Аз отдавам жилище под наем и тя доведе нея и съпруга ѝ А. К. с цел да го наемат – това се случи през май 2024 г. Жилището се намира в

[населено място],[жк], [жилищен адрес]0. Жилището е моя лична собственост. Те наеха жилището, като договорът е за една година с опция всяка година да се продължава. В момента те все още са мои наематели. Аз попълних декларация, с която се съгласявам адресът да бъде предоставен на семейство К., за да може на тях да им бъде издаден настоящ или постоянен адрес. Прехвърлил съм им партиди за ток, за вода и топлофикация. Те ми плащат веднъж в годината по банков път. Аз следя плащането на разноските и те ги плащат редовно. Знам, че те са пенсионери. Не знам от кога живеят в България, но в моя апартамент се нанесоха през август месец 2024 г., когато преподписахме договора за тази година /2025 г./, те ме попитаха дали могат да направят някакъв ремонт и аз се съгласих.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. К.:

СВИДЕТЕЛЯТ: Знам, че ползват банкиране, тъй като от сметка в българска банка ми превеждат наема. Знам, че А. ми се обаждат от български мобилен оператор. Не бих казал, че живеят постоянно в жилището, защото винаги когато идват ми се обаждат. Знам, че те пътуват от Русия вероятно. Казвали са ми, че имат и приятели в Германия, които посещават също. Доколкото знам, приятелите им са доктори и аз ги помолих за съдействие да ме свържат с тях през това лято. В Русия те живеят в С. П.. Тази година те дойдоха на 10.08.2025 г. вечерта, на 11.08.2025 г. бяхме в С. заедно, след което на 12.08.2025 г. аз ги взех с мен в Слънчев бряг, където бяхме заедно една седмица. След това те се върнаха в С..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛЯТ: Аз не зная точно колко време прекарват в С. – по някой път е по седмица, по някой път две, по някой път по-кратко, но винаги ми се обаждат задължително и аз знам, че са тук. Всеки път ми се обаждат, за да се видим – това става задължително 4-5 пъти в годината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. К.:

СВИДЕТЕЛЯТ: Те не винаги идват заедно – по някой път А. идва сам, по някой път Т.. Споделяли са ми, че България и по-специално С. им харесва – впечатлени са от климата, от хората, от културата, от кухнята. Не сме говорили какво имат предвид да правят тук. Когато се прибрах от морето, през това лято ми се обадиха съседи, които ми казаха, че някакви странни хора са ме търсили мен и наемателите, а аз им казах защо не са дали моя телефон. Казаха ми, че понеже са им изглеждали странни, не са посмели да кажат, че ме познават. К. са пенсионери и не знам дали работят нещо. Знам че А. има участие в някакви фирми, но точно за какво става въпрос не мога да кажа. Доколкото знам фирмите са в Русия и Е., но не съм сигурен.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля Р. А. от залата, като му върна личната карта.

АДВ. К.: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. К.: Жалбата ни е мотивирана. Твърдя, че е незаконосъобразна заповедта. Твърдя, че е издателят е объркал хипотезите за продължително и постоянно пребиваване на чужденците в България и поддържам, че хипотезата, при която са кандидатствали жалбоподателката в случая и съпругът ѝ по чл. 24, ал. 1, т. 10 от Закона за продължително, а не за постоянно пребиваване, дори не изисква чуждестранните граждани да имат регистриран адрес в България. Това изискване явно

е приложено по аналогия с по-тежките хипотези за постоянното пребиваване, но въпреки това, очевидно от събраните доказателства за последните две години, а и те вече веднъж са получили това продължително пребиваване в рамките на една година. Те имат жилище, осигурени са с всички услуги и удобства, идват в България, пенсионери са, желаят да се възползват от дадености като кухня, както обясни и техният наемодател. Считам, че събирането на допълнителни доказателства не е необходимо, но с оглед все пак на дадената ни възможност разпитахме този свидетел. Продължително пребиваващите нямат задължение по закон да живеят трайно за някакъв срок или въобще на определен адрес. Те декларират адрес за връзка с държавата и съответно техният наемодател е бил задължен да подаде декларация, че наистина им е осигурил този адрес, но това не е изискване на закона. В този смисъл проверката е извършена един ден през лятото, в който една съседка от първия етаж е казала, че не ги познава, не би следвало да се приема като доказателство за това, че те лъжат в някаква декларация. Очевидно по делото е приложен договорът от миналата година и анексът за наем от тази година и всички други писмени доказателства, които установяват едно установяване и ползване на услугите в тази държава, въпреки че законът дори не го изисква в рамките на тази една година. Моля Ви, да постановите решение като отмените обжалваната заповед. В жалбата съм поискала да задължите началника на Отдел „Миграция“, ако уважите жалбата, да се произнесе в определен срок. Не претендирам разноски.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,35 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: